

Sygn. akt: IV RC 293/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2019r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kursa

Protokolant: Aldona Maciończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2019r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniej J. K. działającej przez matkę H. H.**

przeciwko M. K.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego M. K. na rzecz małoletniej powódki J. K. alimenty w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej powódki H. H. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 11 maja 2018r.;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania;
- 4) wzajemnie znosi koszty zastępstwa adwokackiego;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 293/18

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka J. K. działająca przez matkę H. H. domagała się od pozwanego M. K. alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniej powódki. Do 11 kwietnia 2018 roku pozwany mieszkał wraz z małoletnią i jej matką. Od czasu wyprowadzki pozwany widział się z córką tylko jeden raz, zadeklarował, że będzie przekazywał na jej utrzymanie po 400 zł miesięcznie, co jednak nie pozwala na zaspokojenie podstawowych potrzeb dziecka. Pozwany pracuje jako kierowca w transporcie międzynarodowym, a jego miesięczne dochody sięgają kwoty 5500 zł. Miesięczne koszty utrzymania małoletniej określono na kwotę 1300 zł. Nadmieniono także, że matka małoletniej pracuje w wymiarze czasu pracy $\frac{1}{4}$ etatu i otrzymuje wynagrodzenie rzędu 500 zł. Poza małoletnią ma na utrzymaniu 15-letnią córkę W.. (k. 2-4)

Pozwany uznał żądanie do kwoty 400 zł i wniósł o jego oddalenie w pozostałej części, zarzucając, że nie uzyskuje wynagrodzenia w takiej wysokości, jak wskazała to strona powodowa, z uwagi na stan zdrowia nie otrzymał zdolności do pracy na stanowisku kierowcy i zmuszony był zrezygnować z dotychczasowej pracy. Wskazał, że obecnie jego dochód wynosi 2100 zł brutto, a jego miesięczne koszty utrzymania wynoszą ponad 1700 zł. Nadmienił, że nigdy nie

uchylał się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego i dobrowolnie przekazuje na rzecz małoletniej kwotę po 400 zł miesięcznie. (k.38-39v.).

Na rozprawie 24 maja 2019 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 500 zł (k.155v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnia powódka urodzona (...) pochodzi z nieformalnego związku (...) z pozwanym.

(dowód: odpis aktu urodzenia małoletniej k. 7)

Małoletnia uczęszcza do zerówki w przedszkolu, jest dzieckiem ogólnie zdrowym. Ma wadę wzroku, co pół roku chodzi na wizytę do okulisty, raz w roku wymienia okulary. Koszty jej miesięcznego utrzymania kształtują się na poziomie około 1200 zł, w tym koszt wyżywienia - 400 zł, odzieży i obuwia, środków czystości i kosmetyków - 200 zł, przedszkola - 140 zł, lekarstw i wizyt lekarskich - 50 zł, wizyt u okulisty - 100 zł raz na pół roku, wymiany okularów - 300 zł raz w roku, rozrywki i zabawek - 50 zł oraz udział w kosztach mieszkaniowych.

Matka małoletniej powódki ma 45 lat, poza powódką ma 15-letnią córkę pochodzącą z jej związku małżeńskiego z A. H.. Z zawodu jest sprzedawcą, w T. zawodzie pracowała 4 lata, ostatnio pracowała jako sprzedawca, od sierpnia 2018 roku nie pracuje, jest zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. U ostatniego pracodawcy pracowała jako sprzedawca 7 lat na ¼ etatu z miesięcznym wynagrodzeniem rzędu 1000 zł. Pobliskie urzędy pracy dysponują ofertami pracy dla osób w zawodzie sprzedawca, piekarz, jak i dla osób bez zawodu z proponowanym wynagrodzeniem w kwocie od 2100 zł brutto do 3100 zł brutto.

Małoletnia mieszka wraz z matką i siostrą. Koszty utrzymania mieszkania kształtują się następująco: opłata za wodę - 130 zł miesięcznie, za wywóz śmieci - 132 zł na kwartał, czynsz - 800 zł, opłata za prąd - 205 zł co dwa miesiące, za gaz - 48 zł miesięcznie, tj. łącznie około 1120 zł, co w przeliczeniu na członka rodziny daje kwotę 375 zł.

Matka małoletniej sama poniosła koszty związane z pobytem córki w przedszkolu, tj. wpłata na (...) - 100 zł, książki - 115 zł, wyprawka - 70 zł.

Decyzją Prezydenta Miasta R. matka małoletniej powódki zobowiązana jest do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń wychowawczych w łącznej kwocie 1757 zł. Kwota ta rozłożona jest na raty po 300 zł.

(dowód: zeznania matki małoletniej powódki k. 74v.-75, odpisu aktu urodzenia k.7, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 8, decyzja Prezydenta Miasta R. k. 9,10, umowy najmu lokalu mieszkalnego k. 11, k. 60, rachunki k. 12, 30, opinii przedszkola o małoletniej k. 32, świadectwo pracy matki małoletniej k.59, informacje urzędów pracy k. 85-88, 95)

Pozwany ma 35 lat, od 28 maja 2018 roku pracuje jako pomoc budowlana na podstawie umowy o pracę, a jego miesięczne wynagrodzenie wynosi 2250 zł brutto. Nie posiada żadnych oszczędności. Mieszkanie ma zapewnione przez pracodawcę i z tego tytułu nie ponosi żadnych kosztów. Wcześniej pracował jako kierowca i osiągał wynagrodzenie rzędu 4500 zł, rozwiązał umowę o pracę za porozumieniem stron.

Pozwany choruje na nadciśnienie tętnicze, ma stwierdzony stan przedcukrzycowy i uszkodzoną wątrobę. Na leczenie miesięcznie przeznacza kwotę 150 zł.

M. K. ma zadłużenie z tytułu nieopłacania rachunków za telewizję (...) w wysokości 3000 zł, które spłaca w miesięcznych ratach po 305 zł. Nadto pozwany 7 lat temu wziął kredyt w wysokości 20000 zł na zakup samochodu. Obecnie zadłużenie wynosi 40000 zł, a miesięczna rata 1000 zł, pozwany nie spłaca tego zadłużenia z uwagi na brak środków finansowych.

Pozwany korzysta z pomocy finansowej matki, która utrzymuje się z emerytury w wysokości 1700 zł.

Poza małoletnią powódką pozwany ma córkę z poprzedniego związku, na którą łoży alimenty w wysokości 400 zł miesięcznie.

Strony mieszkały razem do 11 kwietnia 2018 roku, kiedy to pozwany wyprowadził się. W czasie gdy strony mieszkały razem pozwany opłacał czynsz za mieszkanie w wysokości 800 zł oraz prąd i gaz (200 zł miesięcznie), na matce małoletniej powódki ciążyły pozostałe opłaty. Nadto pozwany raz w tygodniu robił zakupy za kwotę około 150 zł.

Z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy wynika, że pozwany jest zdolny do świadczenia pracy w charakterze kierowcy. Zdaniem biegłego rozpoznane u pozwanego schorzenia w postaci nietolerancji glukozy, nadciśnienia tętniczego oraz hypercholesterolemii jak i zaburzenia enzymów wskaźnikowych wątroby łącznie oraz przepisane pozwanemu leki nie stanowią przeciwwskazań do kierowania pojazdami zarówno „amatorsko” jak i „zawodowo”.

Pobliskie urzędy pracy dysponują ofertami pracy dla osób w zawodzie kierowcy z kat. C, C+E i samochodów ciężarowych, z proponowanym wynagrodzeniem w kwocie od 2250 zł brutto do 7000 zł brutto.

(dowód: zeznania pozwanego k. 75 – 75v, informacja o dochodach pozwanego PIT-11 za 2017r k.45-46, zaświadczenie pracodawcy pozwanego k. 47-48, 58 zaświadczenie lekarskie k.57, opinia biegłego k. 111-113, historia choroby k. 116-121, zaświadczenie o zatrudnieniu k. 153, rachunki k. 62-63, 35, 71, 154, informacje urzędów pracy k. 143-150)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie szczegółowo wyżej opisane, w postaci zeznań stron i zebranych w sprawie dokumentów. Zeznania stron w szerokim zakresie znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych, który ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, jest uzależniony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15). Pamiętać należy, że przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy również brać pod uwagę usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 r., III CRN 330/75).

Małoletnia powódka z oczywistych przyczyn nie posiada własnych możliwości zarobkowych i nie dysponuje majątkiem, który mógłby stanowić źródło jej utrzymania. Obowiązek alimentacyjny rodziców powódki jest zatem w pełni aktualny. Osobisty udział w opiece nad powódką oraz jej wychowaniu, z uwagi na jej wiek, jest znaczący.

Potrzeby materialne małoletniej uprawnionej ustalono na poziomie 1200 zł. Ujawnione jednostkowe wydatki dziecka nie są przy tym przejawem jego zbytku, albowiem wynikają jedynie z usprawiedliwionych jego potrzeb. Żaden z ujawnionych kosztów nie stanowił przejawu zbytku małoletniej. Matka dziecka nie domagała się bowiem markowej odzieży, kosztownej rozrywki lub zagranicznych wyjazdów wakacyjnych. Stąd też uwzględniono wszelkie ujawnione wydatki.

Jakkolwiek matka powódki swój obowiązek alimentacyjny wypełnia względem córki poprzez osobistą opiekę i wychowanie, ma możliwości zarobkowe, by przyczynić się również finansowo do zaspokojenia potrzeb dziecka, zwłaszcza, że jest osobą zdrową i zdolną do podjęcia stałej pracy, a na rynku pracy pojawia się wiele ofert zatrudnienia zgodnego z jej kwalifikacjami. Możliwości zarobkowe matki małoletniej powódki wynoszą od 2100 zł brutto do 3100 zł brutto.

Pozwany uzyskuje wynagrodzenie rzędu 2250 zł brutto i jest to jego jedyny dochód. Możliwości zarobkowe pozwanego ustalić można na kwotę od 2250 zł brutto do 7000 zł brutto. Pozwany łoży na utrzymanie córki, początkowo po 400 zł miesięcznie, następnie zgodnie z postanowieniem zabezpieczającym po 500 zł miesięcznie. Poza małoletnią powódką ma na utrzymaniu jeszcze jedną córkę, na którą łoży alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie. Odnosząc się do zobowiązań finansowych pozwanego, należy podkreślić, że żadne z zobowiązań finansowych nie wyprzedza w swej doniosłości obowiązku alimentacyjnego na rzecz niesamodzielnego dziecka. W świetle powyższych rozważań, biorąc pod uwagę potrzeby własne pozwanego, kwota alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Uwzględniając zatem powyższe, a zwłaszcza bacząc na realne możliwości dochodowe pozwanego oraz konieczność pokrycia jego własnych kosztów utrzymania, na podstawie art. 133 § 1 kro i art. 135 kro orzeczono jak w sentencji. Na podstawie art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami postępowania, a mając na uwadze wynik postępowania wzajemnie zniesiono koszty zastępstwa adwokackiego. Rygor natychmiastowej wykonalności nadano w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 kpc.